

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.917/2025/6.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Molnár Ferencné dr., a tanács elnöke
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, előadó bíró
Dr. Bartkó Levente, bíró
Dr. Horváth Péter, bíró
Dr. Varga Eszter, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2025. október 21.

Az ügy tárgya: emberölés büntette és más bűncselekmények

Terhelt(ek): II. rendű

Első fok: Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság, B.623/1999/55., ítélet,
tárgyalás, 2001. március 1.

Másodfok: Legfelsőbb Bíróság, Bf.III.2.882/2001/4., ítélet,
tárgyalás, 2002. január 29.

Az indítvány előterjesztője: a Legfőbb Ügyészség

Az indítvány iránya: hatályban tartás

Rendelkező rész

A Kúria az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt az I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a Legfőbb Ügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.623/1999/55. számú és a Legfelsőbb Bíróság Bf.III.2.882/2001/4. számú ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság a 2001. március 1. napján kihirdetett B.623/1999/55. számú ítéletével a II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki előre kitervelt, nyereségvágyból elkövetett emberölés büntetében [1978. évi IV. törvény 166. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont], valamint löfegyverrel és lőszerral visszaélés büntetében [1978. évi IV. törvény 263/A. § (1) bekezdés a) pont]. Ezért – halmazati büntetésül – életfogytig tartó, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a II. rendű terhelt legkorábban 30 év után bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Védelmi fellebbezések alapján eljárva a Legfelsőbb Bíróság mint másodfokú bíróság a 2002. január 29. napján jogerős Bf.III.2.882/2001/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a II. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

[3] A jogerős ítéletben rögzített tényállás lényege a II. rendű terheltet érintően a következő.

Az I. rendű terhelt – 1998 őszén, pontosan meg nem határozható időben – a II. rendű terheltnek 500.000 forint készpénzt és 600 négyszögöles kertet ígért, ha a férjét, a sértettet megöli, mivel nem tudta elfogadni a férje válási szándékát. A II. rendű terhelt vállalkozott a cselekmény végrehajtására.

Az I. rendű terhelt a II. rendű terheltet telefonon és személyes találkozósaik során tájékoztatta férje szokásairól, rendszeres és aktuális tartózkodási helyeiről, továbbá arról, hogy férje rendszeresen megjelenik barátnőjénél város1-ben, az 1. számú utcában, és ilyenkor a gépkocsijával a belvárosban, a lakás közelében parkol. Azt is elmondta, hogy a férje hétfőnként $\frac{1}{4}$ 6 és $\frac{1}{2}$ 6 óra között szokott áruért város2-be utazni gépkocsival.

A II. rendű terhelt 1998 decemberében telefonon város3-ból város1-be hívta ismerősét, aki az előzetes letartóztatása idején, 1997-ben a büntetés-végrehajtási intézetben zárkatársa volt. Tudta róla, hogy bűnöző életmódot folytat, közölte vele, hogy lenne egy neki való munka. A II. rendű terhelt elmondta régebbi zárkatársának, hogy az I. rendű terhelt 500.000 forintot és egy 600 négyszögöles telket ajánlott a férje megölésére. Felajánlotta a régebbi zárkatársának, hogy vegyen részt a sértett megölésében, és ezért 250.000 forintban részesül.

A II. rendű terhelt és régebbi zárkatársa legalább két alkalommal megfigyelés alatt tartotta a sértett barátnőjének a lakását, a sértett mozgásának kifürkészése érdekében.

A II. rendű terhelt 1998 decemberében a régebbi zárkatársa társaságában város4-be utazott, és ott vásárolt egy 2,65 mm cal Scorpió típusú géppisztolyt hangtompítóval és néhány lőszerral.

Még ugyanebben a hónapban egy másik város⁴-i utazás alkalmával a II. rendű terhelt további több tucat löszert vásárolt a fegyverhez. A lőfegyver és a lőszer megszerzéséhez, birtoklásához a II. rendű terhelt engedéllyel nem rendelkezett. A megszerzett fegyvert a II. rendű terhelt város¹ peremkerületében, a folyó árterében a régebbi zárvatársa jelenlétében ki is próbálta, és a fegyverrel több lövést adott le a környékbeli fákra. A későbbiek során a fegyver válltámaszt a II. rendű terhelt a lakcím¹ szám alatti ingatlanának lakóhelyiségében a régebbi zárvatársa jelenlétében lefűrészelte. A válltámaszt a II. rendű terhelt kérésére a régebbi zárvatársa a város⁵-város¹-város⁶ útvonalon, város⁵ határáról 800 méterre, a műút mellett eldobta.

A II. rendű terhelt régebbi zárvatársa 1998 decemberében telefonon közölte a II. rendű terhelttel, hogy úgy döntött, hogy nem vesz részt a cselekmény elkövetésében. A II. rendű terhelt a cselekmény végrehajtásáról ezt követően sem tett le. Eltervezte, hogy a cselekmény végrehajtásához lopott autót fog használni, melyet azután a nyomok eltüntetése érdekében felgyújt. Egy, az eljárás során ismeretlenül maradt személy által eltulajdonított Volkswagen Passat személygépjármű a II. rendű terhelt birtokába került, aki ezt a gépkocsit 1999. január 11. napján a hajnali és a kora reggeli órákban használta.

A II. rendű terhelt 1999. január első napjaiban felvette a kapcsolatot régi ismerősével, a III. rendű terhelttel, akivel megállapodtak abban, hogy a II. rendű terhelt által megjelölt alkalommal és utasításai szerint a III. rendű terhelt egy-két órai időtartamban vezetni fogja a II. rendű terhelt autóját, és ezért 70.000 forint díjazásban részesül. Ezt követően a II. rendű és a III. rendű terhelt telefonon kapcsolatban állt egymással.

A sértett 1999. január 10. napján 16 óra 45 perckor távozott a lakcím² szám alatti lakásáról. Az I. rendű terhelt tudta, hogy férje a barátnőjéhez megy, és ott fogja tölteni az éjszakát. Másnap, hétfő hajnalban pedig szokása szerint árubeszerzésre indul város²-be. Férje távozását követően felhívta a II. rendű terheltet, és mindezt közölte vele.

A II. rendű terhelt 1999. január 11. napján hajnalban a lopott rendszám¹ forgalmi rendszámú, fehér színű, Volkswagen Passat típusú személygépkocsival egy, az eljárás során ismeretlenül maradt személlyel az előzetes megbeszélésnek megfelelően a III. rendű terheltért ment annak város¹, 2. számú utcában található lakásához. A II. rendű terhelt előzőleg a saját rendszám² forgalmi rendszámú, sötétkék színű, Volkswagen Passat típusú gépkocsiját a város¹-i híd város⁷ felőli hídfőjénél, a rakparton állította le. A gépkocsit a II. rendű terhelt vezette. Miután a gépkocsival felvette a III. rendű terheltet, átadta neki a megállapodásukban szereplő 70.000 forintot. A gépkocsival a II. rendű terhelt a belvárosba hajtott, és a 3. számú utca sarkánál állt meg. Itt a gépkocsiból a II. rendű terhelt ismeretlenül maradt társa kiszállt, míg a II. rendű terhelt a gépkocsival továbbhajtott, és a 4. számú utcában, a vendéglő előtt, az út jobb oldalán leparkolt. Itt a II. rendű és a III. rendű terhelt is kiszállt a gépkocsiból. A III. rendű terhelt a kapott utasításnak megfelelően a gépkocsivezető ülésbe ült és várakozott, a II. rendű terhelt pedig eltávozott az 5. számú utca irányába.

A sértett 1999. január 11. napján 5 óra 20 perckor indult el barátnője 1. számú utcában található lakásából. A házból az 5. számú utcán keresztül, a 4. számú utcán át haladt, ahol a rendszám³ forgalmi rendszámú, Mercedes típusú gépkocsija egy bank előtt parkolt. A sértett beszállt a gépkocsijába, a motorját elindította, a kocsit melegítette. 5 óra 25 perc és 5 óra 30 perc közötti időben a II. rendű terhelt és ismeretlenül maradt társa a sértett járó motorral álló gépkocsiját megközelítette, miközben ez utóbbi személy jelt adott és biztosított, a II. rendű terhelt egy Scorpió típusú géppisztolyból sorozatlövést adott le, és lelőtte a gépkocsijában ülő sértettet. A fenti cselekmény következtében a sértettet kilenc lövedék találta el. Hét lövedék érintett testüreget, a mell és a hasüreg szerveit roncsolva. Két lövedék a sértett szívére hatolt át. A 48 éves sértett a sérülések következtében a helyszínen életét veszítette. A szív állományát ért, legalább két lövedék önmagában külön-külön is a sértett halálát volt képes

előidézni. A beleket, a májat, a gyomrot, a tüdőt roncsoló lövedékek külön-külön is életveszélyes állapotot idéztek elő. A sértett által elszenvedett sérülések olyan jellegűek voltak, hogy a sértett halála röviddel a sérülések elszenvedése után bekövetkezett, a sértett életét a legkorábban érkező orvosi segítséggel sem lehetett volna megmenteni. A sértett nem szenvedett olyan betegségben, szervi elváltozásban, amely a halál adott időpontban való beálltát más módon magyarázná, vagy a halál adott időpontban való bekövetkezésében akár részoki szereppel bírna. A sértett nem volt alkoholos, vagy kábítószerrel befolyásolt állapotban.

A parkoló gépkocsiban ülő III. rendű terhelt a kocsiból látta, hogy a II. rendű terhelt a fegyverrel tüzelt egy gépkocsira. A lövések leadása után a II. rendű terhelt és társa beszállt a III. rendű terhelt által vezetett gépkocsiba, és azzal – a II. rendű terhelt utasításának megfelelően – a rendszám2 forgalmi rendszámú gépkocsihoz hajtottak. Itt a II. rendű terhelt átvette a III. rendű terhelttől a gépkocsi vezetését. A III. rendű terhelt és az ismeretlenül maradt férfi pedig átszállt a rendszám2 forgalmi rendszámú gépkocsiba. A II. rendű terhelt a fehér Passattal az 1. számú úton város1-ből város8 irányába indult, majd a város8 és a város9 közötti összekötő út mellett egy erdősávtól takart tisztáson ezt a gépkocsit benzinnel leöntötte és felgyújtotta. A II. rendű terhelt mobiltelefonon eközben mindvégig kapcsolatban állt a III. rendű terhelttel, aki ekkor már a rendszám2 forgalmi rendszámú sötétkék Volkswagen Passat gépkocsival közlekedett. A telefonon kapott utasításoknak megfelelően a III. rendű terhelt az általa vezetett kocsival a II. rendű terhelte ment és őt felvette, majd a gépkocsival visszatértek város1-be. Útközben a II. rendű terhelt ismeretlen helyen elrejtette a fegyvert, mely az eljárás során nem került elő. Város1-be visszatérve az 1. számú körút mögötti bokros területen a II. rendű terhelt elrejtette a cselekmény elkövetésénél használt bakancsot, ezt a nyomozás során a nyomozó hatóság a fenti helyen megtalálta és lefoglalta.

A II. rendű terhelt 1999. január 13. napján 1999. január 10. napjára visszadátumozott, fiktív adásvételi szerződést készített a rendszám2 forgalmi rendszámú gépkocsira. Ennek tartalma szerint a II. rendű terhelt eladja a tulajdonában lévő rendszám2 forgalmi rendszámú Volkswagen Passat személygépkocsiját összegszerűen meg nem jelölt vételárért vevő neve város1-i lakosnak, aki a vételárat a szerződés aláírásának napján kifizeti az eladónak és kötelezettséget vállal arra, hogy a gépkocsi átírásáról 15 napon belül gondoskodik. A szerződést a II. rendű terhelt eladó, a vevő, tanú1 és tanú2 ügyleti tanúk írták alá. E szerződés alapján – tartalmával ellentétben – sem a kocsis vételárának a kifizetésére, sem a gépkocsinak és iratainak átadására nem került sor.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a Legfőbb Ügyészség a Be. 651. § (3) bekezdésében írt kötelezettségére figyelemmel, a Be. 649. § (4) bekezdésére alapítottnan terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[5] A Legfőbb Ügyészség BF.185/2025/4. számú felülvizsgálati indítványában a II. rendű terhelt tekintetében a jogerős határozat hatályban tartását indítványozta.

[6] Az ügyészség álláspontja szerint az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJEB) egyezményesértést megállapító döntése akkor alapozza meg a felülvizsgálati eljárást, ha a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezésének sérelme a büntetőügyben eljáró bíróság jogerős határozatában, vagy az

ügydöntő határozathoz vezető büntetőeljárásban valósult meg. E körben hivatkozott az EBH 2015.B.7. számú eseti döntésre.

[7] Kifejtette, hogy felülvizsgálati ok ugyanakkor nem valósul meg, ezért az anyagi jogerő feloldására, a jogerős határozat megváltoztatására nincs törvényes lehetőség, és a megtámadott ítélet hatályban tartása indokolt, ha a nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv (EJEB) nem az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását tekintette egyezményesértőnek, hanem egy – már a büntetés-végrehajtás szakaszába tartozó – felülvizsgálati lehetőség olyan időpontban történő megnyílását, amely az EJEB által ajánlott idő kitöltése után „de facto” csökkenthetővé teszi az életfogytig tartó szabadságvesztére ítélt büntetését.

[8] Álláspontja szerint az EJEB jelen ügyben a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének felülvizsgálatára vonatkozó szabályozás általa vélt hiányosságát ítélte egyezményesértőnek, így az EJEB döntéséből egyedül az következik, hogy az alkalmazott jogszabály mellett további szabályozás szükséges, ami nem jogalkalmazói, hanem jogalkotói feladat.

[9] Mindezek alapján a kötelezően lefolytatandó felülvizsgálati eljárásban a Kúria állapíthatja meg, hogy a konkrét ügyben az egyezményesértés jogalkalmazói eszközökkel nem orvosolható, és így az EJEB által a név1 és mások kontra Magyarország ügyben hozott ítélet alapján nincs ok és mód az alapügyben meghozott ítélet megváltoztatására.

[10] Mindezekre tekintettel a Legfőbb Ügyészség a jogerős határozat a II. rendű terhelt tekintetében hatályban tartását indítványozta.

[11] A Kúria a felülvizsgálati indítványt a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen, a Be. 655. § (1) bekezdése szerint öt hivatásos bíróból álló tanácsban bírálta el.

III.

[12] A Legfőbb Ügyészség felülvizsgálati indítványa az alábbiak szerint alapos.

[13] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi – és nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja. Kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokból vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[14] A Be. 648. § c) pontja értelmében a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata elleni felülvizsgálatnak az Alkotmánybíróság vagy nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján is helye van.

[15] A Be. 649. § (4) bekezdése szerint nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv határozata alapján felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha nemzetközi szerződéssel létrehozott emberi jogi szerv megállapította, hogy az eljárás lefolytatása vagy a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata megsértette a törvényben kihirdetett nemzetközi szerződés valamely rendelkezését, feltéve, hogy a nemzetközi emberi jogi szerv joghatóságának Magyarország alávetette magát.

[16] Ezen felülvizsgálati ok a következők szerint megvalósult.

[17] Az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményt (Egyezmény) kihirdető 1993. évi XXXI. törvény 3. §-ában foglaltak szerint megtörtént az EJEB illetékességének és joghatóságának elismerése.

[18] Az Egyezmény 46. Cikk 1. bekezdése szerint a szerződő felek vállalják, hogy magukra nézve kötelezőnek tekintik az EJEB végleges ítéletét minden ügyben, amelyben félként szerepelnek.

[19] Az EJEB joghatóságának, illetve ítélete kötelező érvényének Magyarország általi elismerése ténylegesen azáltal valósul meg, hogy törvényben biztosított annak lehetősége, miszerint az EJEB által megállapított egyezményisértést feloldó, már nem magában rejtő – tehát az Egyezménynek megfelelő – határozat születhessen a korábban jogerősen lezárt eljárás esetében.

[20] Az EJEB a II. rendű terhelt (és mások) kérelme alapján indult ügyben 2024. április 25. napján kiadott végleges ítéletében megállapította, hogy az Egyezmény 3. Cikkét megsértették.

[21] A Be. 651. § (3) bekezdése alapján a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésében meghatározott esetben a legfőbb ügyész hivatalból köteles a felülvizsgálati indítványt benyújtani.

[22] A legfőbb ügyész ezen kötelezettségének eleget tett, és felülvizsgálati indítványt nyújtott be a Kúriához.

[23] A Be. 659. § (4) bekezdése alapján a Be. 649. § (4) és (5) bekezdésében meghatározott esetben a felülvizsgálati indítványt a törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabály figyelmen kívül hagyásával, illetve a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével kell elbírálni.

[24] Az Egyezmény megsértésének jogi ténye a jogerős elítélés felülvizsgálatának törvényi oka.

[25] A felülvizsgálati ok megvalósulása azonban nem feltétlenül eredményezi a jogerős határozat megváltoztatását.

[26] A Be. 649. § (4) bekezdésére alapított felülvizsgálat esetében (is) a Kúriára tartozik annak vizsgálata, hogy a jogerős határozatban megállapított tényállás alapján hozható-e felülvizsgálati eljárásban az Egyezménynek megfelelő határozat, vagy ahhoz az eljárás megismétlése szükséges.

[27] A Be. 659. § (4) bekezdés zárófordulatából következően elsődlegesen az EJEB ítélete szerinti döntést, az Egyezmény megsértésének tényét kell alapul venni, azonban ez nem jelenti azt, hogy a Kúria ne lenne figyelemmel az EJEB döntésének indokaira, tekintettel arra is, hogy az EJEB a független ítélezés külső, alkotmányos kontrollját jelenti.

[28] Az EJEB határozatai az eljárásban szereplő valamennyi félre, de csak rájuk nézve kötelező. A nemzeti bíróságokra az a feladat hárul, hogy a hatáskörükbe tartozó ügyekben a hatályos jogszabályok alkalmazása során az Egyezményt ne sértsék meg. A Kúriára emellett az a kötelezettség hárul, hogy egyezményisértés miatt benyújtott felülvizsgálati ok esetén eljárjon, s ha az eljárás megismétlésére nincs szükség, akkor e rendkívüli jogorvoslatot a nemzetközi emberi jogi szerv döntésének alapulvételével bírálja el.

[29] A Kúria jelen ügyben a következőket emeli ki, egyezően az EJEB ítéletében foglaltakkal (lásd az ítélet 8-11. pontját):

– A büntetések egy meghatározott minimális időtartam utáni automatikus felülvizsgálata fontos garanciát jelent a fogvatartottak számára az olyan fogvatartás kockázatával szemben, amely a 3. Cikket sérti (Hutchinson kontra Egyesült Királyság ügy, Vinter és társai kontra Egyesült Királyság ügy);

– Az a tény, hogy a jelen ügyben a kérelmezők csak azt követően remélhetik a szabadulás irányába tett előrehaladásuk felülvizsgálatát, ha életfogytig tartó szabadságvesztés-büntetésükből hosszú időt már letöltöttek, elegendő a Bíróság számára annak

megállapításához, hogy a kérelmezők életfogytiglani szabadságvesztés-büntetése az Egyezmény 3. Cikke alkalmazásában nem tekinthető csökkenthetőnek. Az ilyen hosszú várakozási idő indokolatlanul késlelteti annak hazai hatóságok általi felülvizsgálatát, hogy „az életfogytiglani szabadságvesztésre ítélt személy életében bekövetkezett változások olyan jelentősek-e, és a büntetés során a személy olyan előrehaladást tett-e a rehabilitáció irányába, amelyek alapján a további fogvatartás törvényes büntetőjogi indokokkal már nem igazolható” (lásd Vinter és társa ítélet 119. pontját).

– Ennélfogva megsértették az Egyezmény 3. Cikkét.

[30] A felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatban az alapügyben eljáró bíróság a II. rendű terhelttel szemben az elkövetéskor (1999. január 11.) hatályos Btk., az 1978. évi IV. törvény alkalmazásával szabta ki a büntetést.

[31] Az 1978. évi IV. törvény 40. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztés életfogytig vagy határozott ideig tart.

[32] Az 1978. évi IV. törvény 47/A. § (1) bekezdés alapján az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt akkor bocsátható feltételes szabadságra, ha a szabadságvesztésből a bíróság által meghatározott időtartamot kitöltötte, és alaposan feltehető, hogy a büntetés célja további szabadságelvonás nélkül is elérhető. A (2) bekezdés akként rendelkezik, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a bíróság az ítéletében tizenöt és huszonöt év között; ha az életfogytig tartó szabadságvesztést olyan bűncselekmény miatt szabta ki, amelynek a büntethetősége nem évül el, húsz és harminc év között határozza meg.

[33] Az 1978. évi IV. törvény 166. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében a büntetés tíz évtől tizenöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés, ha az emberölést előre kitervelten vagy nyereségvágyból követik el.

[34] A 2013. évi CCXL. törvény a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról (Bv. tv.) 188. § (1) bekezdése szerint a szabadságvesztésre ítélt feltételes szabadságra bocsátható, ha az életfogytig tartó szabadságvesztésnek a bíróság által meghatározott tartamát letöltötte, és alaposan feltehető, hogy a büntetés célja további szabadságelvonás nélkül is elérhető.

[35] Az ügydöntő határozatban a bíróság a II. rendű terhelttel szemben életfogytig tartó szabadságvesztést szabott ki, és nem zárta ki a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét, annak legkorábbi időpontját harminc évben határozta meg.

[36] Megállapítható, hogy az EJEB hivatkozott határozata a kérelemmel érintett jogerős ítélet vonatkozásában általánosságban utalt az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára és feltételeire vonatkozó magyar jogi szabályozásra.

[37] Az EJEB vizsgálta, hogy a felülvizsgálati mechanizmus megfelel-e az EJEB esetjogában lefektetett kritériumoknak. E körben az életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélték esetén a feltételes szabadságra bocsátás vizsgálatára törvényileg előírt hosszú várakozási időt kifogásolta (ítélet 9-10. pont).

[38] Az EJEB ítélete tehát nem állapította meg a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.623/1999/55. számú és a Legfelsőbb Bíróság mint másodfokú bíróság Bf.III.2.882/2001/4. számú ítélete meghozatala során alkalmazott valamely jogszabály egyezményesértő voltát, így nem tekintette Egyezménybe ütközőnek az eljáró bíróságok által a II. rendű terhelt vonatkozásában alkalmazott 1978. évi IV. törvény 47/A. §-át sem.

[39] Az EJEB név1 és társai kontra Magyarország ügyben 2024. április 25. napján kihirdetett ítélete az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabására és a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének meghatározására vonatkozó konkrét ítéleti rendelkezéseket nem

kifogásolta, hanem a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének felülvizsgálatára vonatkozó szabályozás hiányosságát ítélte egyezményesértőnek. Ez azonban nem az ítéletet hozó bíróságok eljárására, és nem is a jogerős ügydöntő határozatra vonatkozik, a felrótt hiányosság jogalkalmazással nem pótolható, hanem kizárólag jogalkotással orvosolható.

[40] Ha pedig jogalkotásra van szükség, akkor felülvizsgálati ok nem valósul meg, nem keletkezik felülvizsgálati döntési jogkör, mert a hiányzó jogszabályt a Kúria nem alkothatja meg, s nem pótolhatja azt az Egyezmény közvetlen alkalmazásával. Jogszabálynak az Egyezménybe ütközését a hazai bíróságok és a Kúria sem állapíthatja meg. Az egyezményesértés megállapítása az EJEB hatáskörébe tartozik (EBH 2018.B.6.).

[41] A Kúria nem észlelt olyan, a Be. 649. § (2) bekezdése szerinti további felülvizsgálati okot, melynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles.

[42] Ekként a Kúria a Legfőbb Ügyészség által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a megtámadott határozatot a II. rendű terhelt tekintetében a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[43] *A döntés elvi tartalma:*

Az életfogytig tartó szabadságvesztésből való feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének a jelenlegi törvényi szabálynál korábbi vizsgálatát lehetővé tevő, az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint hiányzó jogszabályt a Kúria nem alkothatja meg, s nem pótolhatja azt az Egyezmény közvetlen alkalmazásával. Jogszabálynak az Egyezménybe ütközését a hazai bíróságok és a Kúria sem állapíthatja meg.

IV.

[44] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[45] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2025. október 21.

Molnár Ferencné dr. s.k. a tanács elnöke, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Bartkó Levente s.k. bíró, Dr. Horváth Péter s.k. bíró, Dr. Varga Eszter s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Kúria
3.Bfv.917/2025/6-I.

9

tisztviselő
BÉ